

Natàlia Chocarro:

La Fundació ha de fer un esforç per acostar l'art contemporani al barri, però el visitant també

La Natàlia és la cap de Premsa i Comunicació de la Fundació Vila Casas. Em trobo amb ella a Can Framis, una antiga fàbrica de final del segle XVIII, rehabilitada actualment com a museu. Aquesta seu de l'art contemporani català dialoga perfectament amb el passat i el present.

Quin és el principal objectiu de la Fundació?

L'objectiu principal i prioritari, d'ençà de la seva constitució, és la promoció de l'art contemporani català. Es fa en cinc espais expositius: dos a l'Alt Empordà i tres situats a Barcelona.

Quina és la imatge que vol donar la Fundació al barri?

La de fer partícip al públic i donar a conèixer aquests artistes contemporanis, alguns d'emergents i d'altres de consagrats.

I què ofereix al barri? Què li dona?

La Fundació Vila Casas, des de la inauguració de Can Framis, ha intentat participar estretament amb diferents col·lectius del districte. Per exemple, a través de les festes del barri, amb una jornada de portes obertes... Enguany ja serà el tercer any que la celebrarem.

Les visites guiades infantils també en poden ser un exemple?

Sí. Treballem estretament amb les escoles del districte. Algunes són de nova creació. Hi treballem de manera intensa: entre el departament i el propi centre.

Com es conceben aquestes visites guiades amb nens?

Això es treballa des del departament d'educació. És una tasca difícil perquè s'ha de fer un seguiment diari d'escoles i centres que ens visiten. Es parla amb els

caps dels diferents nivells curriculars. Aquest punt de trobada ha permès anar més enllà i fidelitzar uns públics que fins ara gairebé no ens coneixien. Evidentment aquests nens arriben a casa, i ho comenten: que han vingut a Can Framis, que és una antiga fàbrica. Aquesta és una tasca molt important, que ho coneguin i ho donin a conèixer.

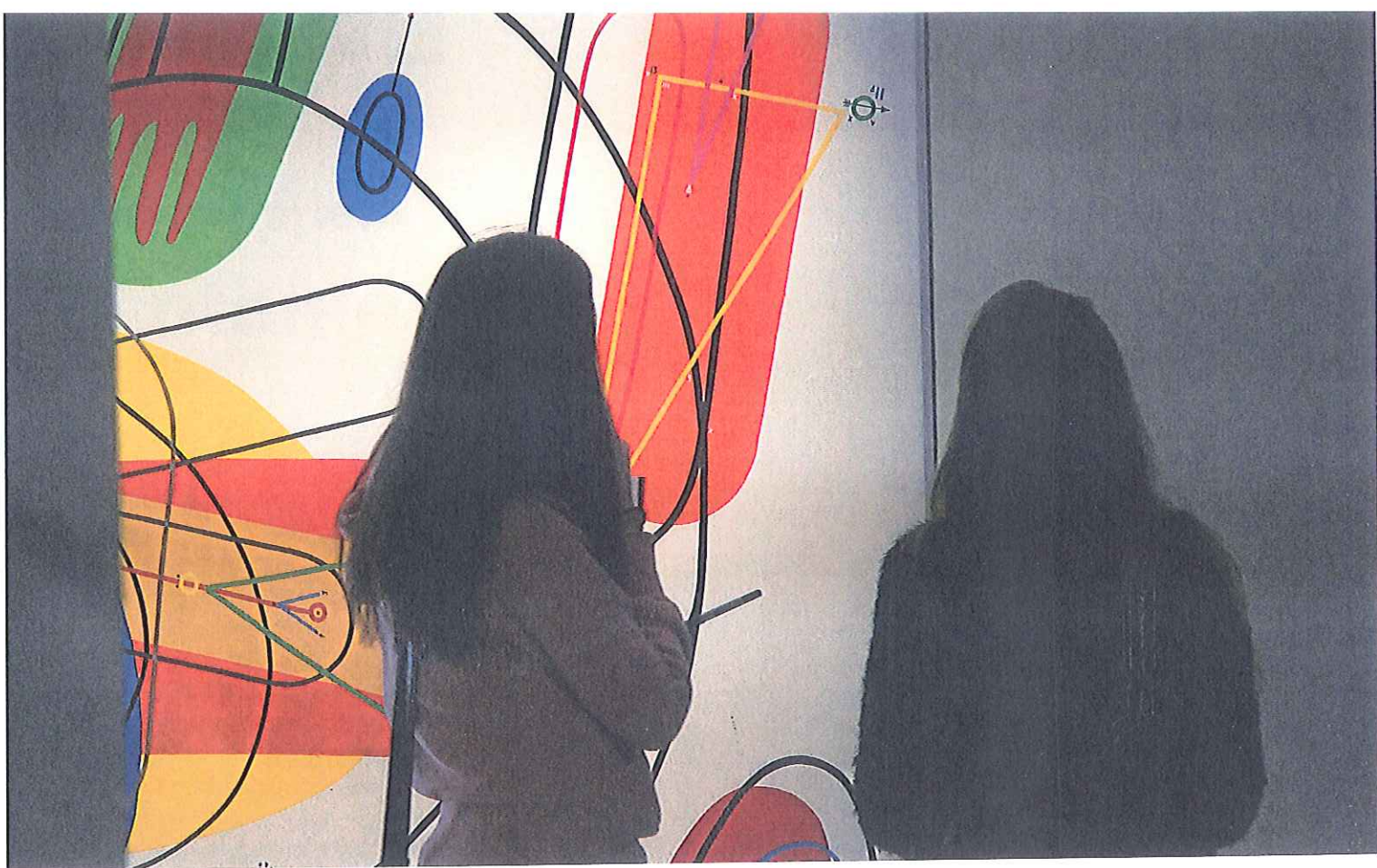
Hi ha algun tipus de missió pedagògica per ajudar la gent del barri a entendre l'art contemporani?

Sí, hi ha un seguit de visites guiades que ofereixen al públic molta informació sobre la col·lecció. N'hi ha una de permanent, gratuïta, que es fa els dissabtes i els diumenges a les 12 del migdia.

D'altra banda, hi ha un servei de visites guiades, amb prèvia reserva, que aquest sí que és de pagament. Intentem, doncs, que el públic s'acosti a l'art des del servei educatiu. També ara hem fet unes carpetes que el visitant pot sol·licitar a l'entrada amb breus explicacions del recorregut expositiu.

Creus que l'art contemporani es pot fer entenedor a tothom? O està reservat a un grup de persones reduït?

Sí, n'estic convençuda. El que passa és que també hi ha d'haver un esforç per part del públic. Un esforç per part del visitant, de voler conèixer i de no pensar que tot ha de ser immediat. La comprensió de l'art contemporani, com la de

l'art de tots els períodes de la història, necessita un cert bagatge i una certa documentació. Jo penso que el centre ha de fer un esforç per acostar-lo, però el visitant també. Considero que la primera mirada de l'obra és molt important, però a partir d'aquí hi ha més mirades que les has de treballar tu mateix.

Davant d'un Tàpies, per exemple, molta gent comenta que no entén res...

El problema és que no sabem mirar. Aquest poc coneixement ja ve molt marcat per la pròpia escola. Nosaltres ho veiem. El problema és educatiu, del

centre. Ens vénen molts alumnes de les etapes d'infantil i primària. Però de secundària ja no. Aleshores, se centren més en museus de ciències. Això és una tendència general. És culpa del sistema: se suposa que els petits necessiten una base i que les arts plàstiques els ajuden a desenvolupar-se, però un cop ho han fet els adrecen cap a les ciències i deixen de banda tota la part més creativa.

Creus que es podria fomentar de manera més activa la participació del veïnat?

Jo penso que sí. Sempre hi ha molts projectes. Nosaltres participem en diver-

ses activitats de la ciutat: Open House Barcelona, Escena Poblenou... En tots els actes que ens demanen col·laboració, hi participem. Però l'equip d'art de la Fundació és molt reduït, no comptem amb més personal, i el que fem ho intentem fer el millor possible.

Per què es va triar aquest emplaçament en concret al barri?

De fet, el segon objectiu del museu, a banda de la promoció de l'art contemporani, és la recuperació i conservació del patrimoni. Tots els edificis de la Fundació són antics espais arquitectònics. Can Framis era una antiga fàbrica molt malmesa, amb tres naus que formen una U.

Com veu el fet que estigui al 22@?

El 22@ està en ebullició constant. Però cal veure si la ciutat de Barcelona se'l fa un barri molt seu. Ara hi ha moltes oficines, però durant el cap de setmana ja només la gent s'hi desplaça per veure alguna cosa en concret. Aquí al 22@ no hi ha vida de barri. En canvi, tres carrers més enllà, n'hi ha moltíssima. Li falta donar-se a conèixer. Potser quan inaugurin el museu del Disseny... Amb la Torre Agbar, l'Auditori... A poc a poc suposo que s'anirà creant un circuit nou que convidarà a venir a visitar-lo.

Maria Gràcia Larrécola